

Jednou při exkurzi na vojenském hřbitově v Mikuláši jsem byl v pokušení utrhnout a přivézt ji růže z hrobu jejího nejmladšího syna Toníka. Rozmyslel jsem si to. Nač znovu jítřit staré rány v srdci ubohé matky ? ...

P r a b a b i č k a   K a z i m í r a   F i a l o v á

Žije v Žatci, Není však odsud, ale z Ivanič na daleké Volyni. Není ani volyňská Češka, ale rodilá Polka. Stáří, ani těžká celoživotní práce ji stále ponechaly trochu bývalé krásy a ~~šarmu~~ a šarmu, které v mládí způsobily, že se do ni zamiloval a oženil s ní proti vůli rodičů volyňský Čech Fiala. Žili v lásce a spokojenosti. Narodili se jim dva synové, Slávek a Vladimír.

Rodinné štěstí narušila 2. světová válka a fašistická okupace Volyně. Situace o to horší, že jako Polka zažila dost obav a hrůzy z řádění banderovců, kteří v roce 1943 na Volyni vypálili a vyvraždili desítky polských osad. Desetitisíce Poláků vyhnali z jejich domovů.

Po osvobození Volyně Rudou Armádou její manžel vstoupil do československé armády. Šťastně přežil peklo Dukly a Liptovského Mikuláše. Ironií osudu se v květnu 1945 v Praze stal obětí dopravní nehody.

Mladá vdova už natolik srostla s manželovým českým prostředím i s jeho rodiči, kteří si ji přes původní námítky nakořec oblíbili, že v roce 1947 v rámci reemigrace přesídlila do Československa. Život vdovy s dvěma malými dětmi nebyl lehký. Našla si druha, mnohem staršího vdovce z Volyně, s třemi dětmi, ~~axjeda~~ jedním synem a dvěma dcerkami. V soužití se jim narodil další syn. Tedy, lidově řečeno : " tvoje děti a moje děti bijí naše děti ".

Mýlil by se však, kdo by myslil, že troje děti byly klidnému životu v rodině nějak na závalu. Kazimíra nečinila mezi dětmi žádného rozdílu. Spolu s druhem Vladislavem Kačerovským, v těžkých, skromných podmínkách vychovali všech šest dětí. Ze všech vychovali řádné, pracovité lidi. Všichni chlapani se vyučili elektřiníky. Nejmladší opravářem zemědělských strojů. Děvčata se vdala. Všechny děti se měly vzájemně rády, jako vlastní sourozenci.

Zprvu bydleli ve Veleticích, později v Dobříčanech u Žatce. Na stáří se odstěhovali do Žatce.

Původně v Žatci bydlelo pět dětí. Jen dcera Anička se vdala daleko od domova. Jarda Kačerovský a Vladimír Fiala si posta-

vili družstevní bytovku pod jednou střechou. Vladimír brzy zemřel. Slávek Fiala se odstěhoval do Prahy.

Také nejmladší Mirek žije v tatci.

Když už se dostali z těžkých let a mohli v klidu užívat zaslouženého stáří, zemřel její druh. Nezůstala však sama a také se necítí sama. Vždyť má nablízku nejen děti, ale i vnuky a dokonce už i pravnnoučata. Vždyť dětem obětovala celý svůj život...